

1978

*of. ent. original 1.
Copy*

I backarna norr om Borrby prästgård särskilt den så kallade
"Himlabacken, höllo troll och pysslingar till. Mellan backen
och kärret nedanföt gingo om kvällarna pengabloss (lyktgubbar)
Kunde man kasta ett stål mitti blosset, fick man en stor skatt.
En gång vaktade en pojke kreatur på backen. Då sköts där upp
en tallrik med mat ur jorden. Han tog den i handen, men tappa-
de den så den gick sönder, och sen den dagen var han virrig
och besynnerlig. Han hade blivit förhäxad. Kyrkoherden rådde
fadern att söka en klok gubbe i Eljaröd och pojken blev bo-
tad.

1978

original
cut

2.

Trollen brukade hålla till i backen vid Tueskär, eller som det förr hette Tudesgårs i Borrby. De brukade komma ner till gårdarna för att låna och tigga. En dag kom trollmor själv ner och ville låna ett bröd. Bondmoran började fråga ut henne, hur trollen hade det, och ville aldrig sluta med sina frågor. Till slut röt trollet: "Inte fråga och klå bara låt få, låt få och låt gå!" Då blev bondmoran så rädd, så hon gav trollet brödkakan och vågade aldrig fråga mera.

Skåne
Motala
Borrby

1978
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Mynt. E. Nilsson 3
gärby
ej enl original
Cup

Det var en gång en bonde, som reste hem från Simråshamn. När han kom till Branbobaacken, där den ryktbara Branbo-Kittan då bodde, blev han hejdad av en kar, som såg underlig ut. Han ville åka med, och bonden vågade inte neka honom. När de kom till Kolebränne-backen i Borrby, steg han av igen, tackade för skjutsen, och sa: "Här är jag hemma, när du kommer hem, ska du hälsa Kisse Misse Måns från Kisse Misse Maja, att nu är gamle bror Måns död i Hampahöja." -- När bonden kom hem berättade han, vad som hade hänt. "Och det underligaste var," sade han, "att han sände en hälsning med mig, och jag vet inte vem som skall ha den." -- "Hur lydde den," frågade hustrun. -- I kakelugnsbänken låg en stor svart katt, och när bonden sa: "Jag skulle hälsa Kisse Misse Måns från Kisse Misse Maja att nu är gamle bror Måns död i Hampahöja," så lyfte katten på huvudet och skrek. Sedan for

den ut genom fönstret och visade sig aldrig mer i den gården.
Då förstod de, att det inte var en vanlig katt, utan ett troll
som de hade haft i stugan.

1978

9th cent original J.
copy

Vid landsvägen mot Hörup ligger på Borrby mark ett kärr, som än i dag kallas Lö-kärr. Folk påstår att en kvinna skall ha blivit dränkt där, och därför "spögar" det alltid på det stället. "Lö-kitta" kalla de spöket, och det säges visa sig i alla möjliga skepnader, ibland som en "kvingja udan ho", ibland som en katt, stundom hördes endast ett besynnerligt buller. Många ha narrats vilse där. Så levde här i byen en gammal snackesam käring, som hette Bol Staffena. En gång hade hon vatt ute och kardat och skulle gå "hum" mitt i natten. Det var en dräng som la sig i en säck vid kärret för att skrämma henne. Men hon blev inte rädd utan sa: "A, Kitta, du har inte din plass po lan-net, udan du har din plass i vanned!" Också började hon rulla säcken mot vattnet. Den som blev rädd, det var drängen och han fick be för sig. Ja-"forr anned spögje va-d ju inte den gången."